

UTRINKI

2. številka

UČENCI OSNOVNE ŠOLE BREG

Junij 2009

Breške osnovnošolce je v počitnice pospremila »Glasbena pravljica« ...

IZ ŠOLSKE KRONIKE	BRALNI VIRUS	LITERARNI KOTIČEK	REBUS	KRIŽANKA	MALO ZA ŠALO, MALO ZA RES
----------------------	-----------------	----------------------	-------	----------	------------------------------------

UVODNIK

Dragi bralci, spoštovane bralke!

Po dolgem času so pred vami novi Utrinki – štirje meseci so namreč naokrog in čas je, da »prelistate« 2. letošnjo številko našega šolskega glasila. Verjamem, da boste tudi v tokratni številki našli veliko zanimivega branja, saj smo se spet potrudili in posebej za vas ujeli številne breške utrinke ...

Naša breška šola je 24. junija zaprla svoja šolska vrata. Zagotovo ni učenca, ki se ne bi veselil poletnih počitnic. Te bodo trajale vse do 1. septembra, torej več kot dva meseca. Želim vam veliko lepih počitniških užitkov!

Lep pozdrav do jeseni, ko se ponovno snidemo ...

Miha Kodrič, 6. b

Prav vsem želimo lepe in brezskrbne počitnice!

Vaši breški novinarji z mentorico

UTRINKI – šolski časopis Osnovne šole Breg, Rogaška cesta 6, 2251 Ptuj

Mentorica: Petra KRAJNC

Uredniški odbor: Miha KODRIČ (6. b) – glavni urednik, člani uredniškega odbora: Barbara BOROVIČAK (6. a), Urška CAFUTA (6. b), Maja CESTNIK (6. b), Katja GERDAK (6. b), Jana HABJANIČ (6. b), Larisa MAKIČ (6. b), Monika MILOŽIČ (6. b), Maja MUHIČ (6. b), Ines OSTERC (6. b), Klara PETEK (6. b), Valentina TEMENT (6. b)

Fotografije: arhiv Osnovne šole Breg

Oblikovanje: Petra KRAJNC

Junij 2009

Dan šole Breg – svečan podpis Eko listine

23. aprila 2009 je OŠ Breg praznovala dan šole. Rdeča nit prireditve, ki je ob 17. uri potekala v telovadnici šole, je bila skrb za čisto okolje, na kar je ves čas opozarjala tudi osrednja oseba v zanimivem programu – eko Rdeča kapica. Na prireditvi smo svečano podpisali tudi Eko listino, s katero smo se zavezali, da bomo Eko šolo sprejeli kot način življenja, predvsem pa bomo upoštevali smernice Evropske unije za okoljevarstveno izobraževanje.

Podpisniki Eko listine so bili: župan MO Ptuj dr. Štefan Čelan, nacionalna koordinatorica Eko šole dr. Nada Pavšer (za: Franci Dovč), ravnatelj OŠ Breg g. Milan Fakin, koordinator Eko šole na OŠ Breg prof. Oliver Buček in predstavnik učencev Oskar Težak.

Ob koncu so si lahko učenci, starši, delavci šole in številni gostje v avli šole ogledali še razstavo izdelkov iz odpadnega materiala, ki je nastala v okviru projekta Eko šola kot način življenja. Prav tako smo poskrbeli še za sladko pogostitev – kot se za tako praznovanje spodobi.

Petra Krajnc

*Izbran logotip,
ideja Klara Petek, 6. b*

Dan šole v sliki

Podelitev eko zastav za šolsko leto 2008/2009

OŠ Breg je v tem šolskem letu uspešno zaključila vse aktivnosti v okviru mednarodnega programa (Eco-Schools) Eko šola kot način življenja. S tem smo postali nosilci eko zastave. Podelitev zastav je bila v petek, 5. junija 2009, ob 12. uri na ploščadi pred Halo Tivoli v Ljubljani. Eko zastavo, na katero smo zelo ponosni, pa smo svečano razvili v sredo, 24. junija, na prireditvi ob zaključku pouka.

Petra Krajnc

Sajenje dreves

V okviru Eko šole smo v ponedeljek, 23. marca, organizirali akcijo sajenja dreves. Rokave so zavihali učenci od 1. do 5. razreda, vabilu pa so se odzvali tudi ostali učenci, nekateri starši in predstavniki občine. V okolici šole smo posadili 5 sadik in s tem dokazali, da se zavedamo velikega pomena dreves za naše okolje.

Jana Habjanič, 6. b

Državno tekmovanje iz prve pomoči – postali državni prvaki

V soboto, 9. maja 2009, je v Mladinskem zdravilišču in letovišču Rdečega križa Slovenije Debeli rtič potekalo 3. državno tekmovanje osnovnošolskih ekip prve pomoči. V tekmovanje je bilo letos vključenih 140 osnovnošolskih ekip (980 učencev) prve pomoči, njihovo usposobljenost pa so preverjali na lokalnih, regijskih in državnem tekmovanju.

Breško ekipo tekmovalcev so sestavljali: **Maša Hren** (9. a), **Patricija Fajt** (9. b), **Ana Sušec** (9. a), **Klemen Petek** (9. b), **Tina Fakin** (8. a) in **Melani Hentak** (8. a). Mentorica uspešne ekipe je bila **ga. Ivanka Mišmaš**.

Na državnem tekmovanju (pomerilo se je 12 osnovnošolskih ekip) so učenci naše šole tekmovali v teoretičnem in praktičnem preverjanju znanja. V teoretičnem delu so pokazali znanje iz osnov prve pomoči, zgodovine Rdečega križa in cestnoprometnih predpisov. V praktičnem delu pa so tekmovali na petih delovnih mestih, kjer so morali oskrbeli hude poškodbe.

Ekipo breških tekmovalcev je na državnem nivoju pokazala največ znanja, zato so osvojili 1. mesto in si tako prislužili naziv »državni prvaki«.

Vsem tekmovalcem, še posebej pa njihovi mentorici Ivanki Mišmaš, iskreno čestitamo!

Klara Petek, 6. b

Zlato je naše ... Postali smo državni prvaki!

Tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje (od 2. do 7. razreda)

Šolsko tekmovanje je potekalo na mednarodni dan knjig za otroke, v četrtek, 2. aprila 2009. Izbrana so bila književna besedila, ki so podlaga za preverjanje zmožnosti upovedovanja bralnega doživetja in bralčevega osebnega odziva. Naslov tekmovanja se je glasil *Jaz v svetu, ki se spreminja*.

Mladi ustvarjalci 2. in 3. razreda so se seznanili s knjigo avtorice Dese Muck, Anica in grozovitež. Bronasto Cankarjevo priznanje so osvojili:

- 2. RAZRED: **Hana Resman** (2. a), **Nina Erbus** (2. a), **Rok Mesarič** (2. a), **Rebeka Pignar** (2. a), **Luka Planinc** (2. b), **Špela Stopar** (2. b);
- 3. razred: **Tomaž Žgeč** (3. a), **Tjaša Kolarič** (3. a), **Luka Zajšek** (3. a).

Tekmovanje iz materinščine v 8. in 9. razredu

V šolskem letu 2008/2009 so učenci osmih in devetih razredov tekmovali v znanju iz slovenščine, in sicer na temo *Jaz v svetu, ki se spreminja*. Natančneje so spoznali avtorja Dušana Dima in njegov roman Distorzija. Mladinsko delo predstavlja življenje sodobnih

Mentorice: **Mateja Grbavac**, **Jasna Brec**, **Ivanka Vidovič**

V 6. in 7. razredu so učenci ustvarjali razlagalne spise v zvezi izbranim besedilom Marjane Moškrič, Stvar.

Bronasto Cankarjevo priznanje so prejeli:

- 6. RAZRED: **Miha Kodrič** (6. b), **Tjaša Cvikl** (6. a), **Blaž Murko** (6. a);
- 7. RAZRED: **Nika Jošt** (7. b).

Mentorici: **Petra Krajnc**, **Melanija Zavec**

Vsem mladim bralcem in njihovim mentoricam se zahvaljujemo za sodelovanje in trud.

Dobitnikom bronastih Cankarjevih priznanj iskreno čestitamo!

*Melanija Zavec,
predsednica tekmovalne komisije*

najstnikov, iskanje identitete, ljubezen do glasbe, pasti odraščanja, težave z odraslimi in okolico ... Na šolskem tekmovanju sta bronasto Cankarjevo priznanje osvojili **Tina Fakin** iz 8. a in **Ana Sušec** iz 9. a. Učenki sta nas uspešno zastopali na regijskem tekmovanju, kjer sta se uvrstili med 10 % najboljših v državi in dosegli srebrno priznanje.

Za njun uspeh jima iskreno čestitamo!

*Melanija Zavec, prof.,
predsednica tekmovalne komisije in mentorica*

Tekmovanje iz matematike za Vegova priznanja

Enega najmnogičnejših tekmovanj v Sloveniji – tekmovanja iz znanja matematike – se je tudi letos udeležilo kar 136 učenk in učencev naše šole. 19. marca 2009 so se ti učenci borili za čim boljše uvrstitve in kar 52 jih je prejelo priznanja za sodelovanje na Evropskem matematičnem kenguriju. Najboljših 6 učencev (po 2 iz vsakega razreda zadnje triade) je bilo direktno uvrščenih na področno tekmovanje. Ker pa so rezultati naših učencev 9. razreda bili v slovenskem merilu zelo dobri, je bilo na »doizboru« izbranih še 5 devetošolcev. Torej se je 1. aprila 2009 na področno tekmovanje v Majšperk odpravilo 11 »breških matematikov«, ki so skupaj osvojili kar 10 srebrnih Vegovih priznaj. **Domen Vidovič, Klemen Petek in Tomas Vigali** pa so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo 18. aprila 2009 na OŠ Bojana Iliča v Mariboru.

PRIZNANJE ZA TEKMOVANJE NA EVROPSKEM MATEMATIČNEM KENGURIJU

- 1. RAZRED: **Jan Fakin, Anuš Niko Likavec, Timotej Zorec, Matej Kolednik, Lara Pignar, Maja Lucija Tomanič, Filip Vidovič, Dora Mertelj, Patrik Pirnat Ladič, Gaja Zupanič, Matic Gregorec, Katja Janžekovič, Leja Kamenšek, Tea**

Ladič, Aleks Sternad Erjavec, Klemen Vidovič in Lana Žgeč

- 2. RAZRED: **Jan Drevenšek, Tomaž Gojkošek, Larisa Černejšek, Žiga Kolednik, Tjaša Kukovec, Žan Luka Tomanič in Peter Vogrin**
- 3. RAZRED: **Tomaž Žgeč, Lara Osterc, Nastja Cafuta, Jaka Nežmah in Jaša Stošič**
- 4. RAZRED: **Luka Nežmah, Boris Žibrat, Nikita Grandl Meznarič, Kaja Vorih in Blaž Prelog**
- 5. RAZRED: **Anže Petrovič, Nejc Ekart, Aljaž Bojnec in Julija Vigali**
- 6. RAZRED: **Jana Habjanič, Blaž Murko in Ines Osterc**
- 7. RAZRED: **Lea Gašparič, Nika Jošt in Špela Krajnc**
- 8. RAZRED: **Živa Tomanič, Tina Fakin in Pia Zavec**
- 9. RAZRED: **Domen Vidovič, Patricija Fajt, Tomas Vigali, Blaž Bigec in Klemen Petek**

Brez priznanja sta se na področno tekmovanje uvrstili še **Ana Sušec in Barbara Gašparič**.

SREBRNA VEGOVA PRIZNANJA

- 7. RAZRED: **Lea Gašparič in Nika Jošt**
- 8. RAZRED: **Živa Tomanič in Tina Fakin**
- 9. RAZRED: **Domen Vidovič, Tomas Vigali, Klemen Petek, Patricija Fajt, Blaž Bigec in Barbara Gašparič**

Kot predsednik šolske tekmovalne komisije ugotavljam, da so se naši matematiki in fiziki tudi letos izkazali. Vsem učenkam in učencem, ki so tekmovali, se zahvaljujem za udeležbo, tistim, ki so osvojili priznanja na kateremkoli nivoju tekmovanja, iskreno čestitam. Vsem, ki pa ste ostali brez priznanj, pa svetujem vztrajnost in več sreče na Vegovem in Stefanovem tekmovanju leta 2010. Prav posebej pa moram pohvaliti devetošolce, saj je na področnem tekmovanju iz matematike med prvimi enajstimi bilo kar 6 breških matematikov – čestitam.

*Milan Černel,
učitelj matematike*

Tekmovanje iz fizike za Stefanova priznanja

10. februarja 2009 je po vsej Sloveniji potekalo šolsko tekmovanje iz fizike. Tudi na naši šoli se je za čim boljše rezultate borilo 11 osmošolcev in 11 devetošolcev. Najboljših 7 je osvojilo bronasto priznanje, 6 se jih je uvrstilo na področno tekmovanje, ki se je letos odvijalo 10. marca 2009 na OŠ Tabor I v Mariboru, kjer so se potegovali za srebrna Stefanova priznanja. Ker so učenci 9. razreda ravno takrat bili v življenju v naravi, so tekmovali na OŠ Grosuplje – podružnica Šmarje - Sap. Kar petim učencem naše šole je uspelo osvojiti srebrno priznanje.

Tekmovanje iz geografije

Tema letošnjega geografskega tekmovanja so bila *Polarna območja kot pokazatelji klimatskih sprememb na Zemlji*. Šolsko tekmovanje je potekalo 12. marca 2009, mentor tekmovalcev je bil učitelj **Tadej Trstenjak**. Na območno tekmovanje so se uvrstili **Klemen Petek** – 9. b (bronasto priznanje), **Anja Bezjak** – 9. b (bronasto priznanje) in **Tamara Zorec** – 9. a.

Mladi breški raziskovalci

V prostorih Osnovne šole Ormož je 17. aprila 2009 potekalo 17. regijsko srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije za osnovne in srednje šole, ki ga vsako leto organizira ZRS Bistra Ptuj. Na srečanju so sodelovali tudi breški devetošolci, ki so predstavili dve raziskovalni nalogi.

Tomas Vigali (9. a), **Rosana Rabuza Simonovič** (9. a) in **Tamara Zorec** (9. a), mentorja **Dominik Bombek** in **Roman Hasemali**, so predstavili raziskovalno nalogo z naslovom *Razširjenost drog med srednješolci* (področje sociologije). Njihova naloga je bila nagrajena z zlatim priznanjem in uvrstitvijo na državno tekmovanje.

BRONASTA STEFANOVA PRIZNANJA

- 8. razred: **Živa Tomanič, Tina Fakin** in **Oskar Težak**
- 9. razred: **Patricija Fajt, Tomas Vigali, Domen Vidovič** in **Maša Hren**

SREBRNA STEFANOVA PRIZNANJA

- 8. razred: **Tina Fakin** in **Živa Tomanič**
- 9. razred: **Domen Vidovič, Tomas Vigali** in **Patricija Fajt**

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo!
Milan Černel,
učitelj fizike

Območno tekmovanje je potekalo 31. marca 2009 na OŠ Miklavž na Dravskem polju. Ekipa je zasedla odlično 1. mesto in se tako uvrstila na državno tekmovanje. **Klemen Petek** in **Anja Bezjak** sta prejela bronasto priznanje.

Državno tekmovanje je letos potekalo na OŠ Šempeter v Savinjski dolini, in sicer 22. aprila 2009. **Klemen Petek** je prejel zlato priznanje.

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo!
Tadej Trstenjak,
učitelj geografije

Klemen Petek (9. b), **Ana Sušec** (9. a) in **Anja Bezjak** (9. b) pa so s področja kemije in kemijske tehnologije predstavili nalogo *Vpliv geografske lege na količino eteričnih olj v citrusih*. Mentorja raziskovalne naloge sta bila **Tadej Trstenjak** in **Roman Hasemali**. Tudi tej ekipi je uspelo usvojiti zlato priznanje, prav tako so se uvrstili na državno tekmovanje.

Na Gimnaziji v Murski Soboti je tako 22. maja 2009 potekalo Srečanje mladih raziskovalcev Slovenije, ki ga je organizirala Zveza za tehnično kulturo Slovenije (ZOTKS). Obe ekipi sta odlično predstavili svoji raziskovalni nalogi in tako prejeli bronasto priznanje na državnem tekmovanju.

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo!
Tadej Trstenjak

National Geographic Junior – Bistroum

Zelo sem si želel, da bi imeli letos na šoli krožek Bistroum. Naša učiteljica Lea je to željo uresničila in prijavi smo se vsi v razredu.

Pri Bistroumu mi je bilo všeč vse. Tam bereš, se pogovarjaš in gledaš slike o živalih, rastlinah, ljudeh, našem celem planetu. Tudi na televiziji je kanal National Geographic.

Maja smo imeli šolsko tekmovanje. Zelo smo bili veseli, ker se je Juretu, Blažu in meni uspelo

uvrstiti na tekmovanje v Ljubljano. Komaj smo čakali ta dan. V Ljubljano me je spremljala vsa moja družina. Vso pot sem bral revije. Tam je bil najprej super program. Skakali smo po trampolinu in zabijali koše. Tekmovanje je bilo zelo težko. Popoldne smo preživeli v ljubljanskem živalskem vrtu.

Bil je zares super dan in upam, da se nam bo prihodnje leto spet uspelo uvrstiti na državno tekmovanje.

Luka Nežmah, 4. a

National Geographic Junior – finale

Finale kviza National Geographic Junior – Bistroum je potekalo 30. maja 2009. Predtekmovanje je bilo na OŠ Franceta Staneta v Ljubljani. V finale smo se iz OŠ Breg uvrstili Luka Nežmah, Jure Satler in Blaž Prelog, vsi učenci 4. a-razreda.

Veliko število bistroumnih glav se je ob 9.30 uri zbralo v telovadnici šole. Po uvodnem kulturno-

športnem programu in predstavitvijo tekmovanja smo odšli v učilnice. 4., 5. in 6. razredi smo bili pomešani med seboj v istem razredu, a smo vsi pisali drugačen test (po razredih). Ko smo test oddali mentorici, smo prejeli priznanja, set za raziskovanje in knjigo Živali podnevi in ponoči. Nato smo odšli k staršem, ki so nas čakali v telovadnici. Sicer noben ni osvojil nagrade, a se zavedamo, da je pomembno sodelovati in ne zmagati.

Blaž Prelog, 4. a

4. otroška varnostna olimpijada

Z učiteljicama Leo Florjančič in Ivanko Mišmaš smo se prijavi na otroško varnostno olimpijado, ki je potekala 19. maja 2009 v Cirkovcah.

Na olimpijado se je prijavilo 23 ekip. Tam smo dobili majice in kape moštvenih barv ter se kot ekipa šli fotografirat. Nato smo se postavili ob igrišče in počakali, da se je začelo tekmovanje. Pomerili smo se v štirih različnih igrah: vprašanja in odgovori, spretnostna vožnja s kolesom, sestavljanke in gasilska vaja. Vmes nas

je presenetila majhna ploha, zato smo sestavljanke morali opraviti v telovadnici OŠ Cirkovce. Ko se je tekmovanje končalo, so sodniki sešteli točke in razglasili rezultate. Na prvih petih mestih so bili: Ormož, Ljudski vrt, Olga Meglič, Destrnik in Destrnik – podružnica Trnovska vas. Prva breška ekipa je bila na 20. mestu, druga ekipa pa na 13. mestu.

Olimpijada nam je bila zelo všeč, saj smo na njej spoznali tudi delo in opremo policistov, gasilcev in reševalcev.

Tomaž Emeršič, 4. a

Radijski kviz Premetenko

V soboto, 18. aprila 2009, smo breški »premetenki« prvič sodelovali v mladinskem radijskem kvizu Premetenko, ki je potekal v studiu Radia Slovenske gorice. V kvizu so lahko sodelovali le šestošolci posameznih šol. Ekipo OŠ Breg smo sestavljali **Miha Kodrič**, **Jana Habjanič** in **Klara Petek**, vsi učenci 6. b razreda.

Kako je potekal kviz? Vedno sta se pomerili dve ekipi, vsako ekipo so sestavljali trije učenci. Tekmovali smo v štirih rubrikah: najprej smo se pomerili v Knjižnem molju (radijski bralni znački) – za vsako oddajo smo morali prebrati določeno mladinsko delo, vprašanja pa so se nanašala na vsebino knjige. Orfejev kotiček je vseboval vprašanja iz poznavanja glasbe in glasbenikov, v rubriki Kurja pamet smo se pomerili v splošnih vprašanjih, na koncu pa je sledil še Krajevni leksikon, ki je vseboval vprašanja, povezana z geografijo.

V prvi oddaji smo se pomerili proti OŠ Jakobski Dol. Z zmago smo se prebili do polfinala, ki je

potekalo v soboto, 16. maja 2009. V polfinalu smo tekmovali z OŠ Mladika iz Ptuja. Premagali smo OŠ Mladika in se uvrstili v finale. Čez dva tedna, v soboto, 30. maja 2009, pa je potekalo finale. Tekmovali smo proti dvema ekipama, in sicer proti OŠ Sveta Ana in OŠ Jurovski Dol. Vsi smo pokazali zelo veliko znanja, vendar je zmagala OŠ Sveta Ana. Mi pa smo osvojili odlično tretje mesto.

Zahvaljujemo se naši učiteljici in mentorici Petri Krajnc, saj nas je zelo dobro pripravila na kviz.

Klara Petek, 6. b

Mojim »malim«, a tako nadebudnim in vedoželjnim tekmovalcem iskreno čestitam! Ponosna sem na vas, na vašo pripravljenost za delo, predvsem dodatno branje knjig, ponosna na vašo zagnanost in pogum v radijskem etru! Verjamem, da bodo še priložnosti, ko boste lahko pokazali, da veliko znate in zmorete!

Mentorica Petra Krajnc

Tekmovanje za Bralno značko

Na breški šoli smo tudi letos brali in tekmovali za Bralno značko. Učenci so prebirali knjige z bralnih seznamov ali so jih izbrali sami. Prebrane knjige so predstavili tako, da so o prebranem pripovedovali, izdelali ilustracije, zapisali kratko vsebino ali zanimive odlomke ... Ves čas so učence spodbujale njihove učiteljice in mentorice, tako da je ob koncu tekmovanja osvojilo Bralno značko kar 142 otrok. Klub temu da je v višjih razredih bralcev manj, pa je »zlatih bralcev« (učencev, ki so bralno značko osvojili v vseh razredih) kar šest. To so: **Blaž Bigec** (9. a), **Ana Sušec** (9. a), **Sara Moškon** (9. b), **Patricija Fajt** (9. b), **Tina Lesjak** (9. b) in

Klemen Petek (9. b). Za vztrajnost in zvestobo knjigi so si ti učenci poleg priznanj prislužili še knjižno nagrado.

Zadnje dejanje letošnjega tekmovanja za Bralno značko je potekalo v sredo, 27. maja, v dvorani Kulturnega doma na Bregu. Učenci od 1. do 9. razreda, ki so med šolskim letom pridno brali in osvojili Bralno značko, so si s svojimi mentoricami ogledali muzikal »Super, da smo različni«.

Čestitke vsem bralcem za osvojeno Bralno značko in da bi na knjižnih policah sami odkrili še veliko zanimivih, napetih in zabavnih knjig!

Majda Forštnarič,
mentorica tekmovanja za Bralno značko

Naši »Angleži«

Ker mi je bilo v interesu, sem se pozanimal, kako so se imeli učenci 8. in 9. razredov v Angliji. O njihovem potovanju sem povprašal učiteljico angleškega jezika Andrejo Letonja Vučić, ki je učence spremljala. Zaupala mi je veliko zanimivega.

Kako dolgo je trajalo vaše potovanje?

Učiteljica Andreja: »Na pot smo šli 17., vrnili pa smo se 22. februarja, torej 6 dni.«

Katere znamenitosti Londona ste si z učenci ogledali? Nad katero ste bili najbolj navdušeni?

Učiteljica Andreja: »Naš cilj ni bi samo London. Ogledali smo si tudi Stonehenge, znamenitosti v mestih York, Cambridge, Stratford-Upon-Avon in Nottingham. Seveda pa smo največ časa preživel v Londonu in obiskali Buckinghamsko palačo, Natural History Museum (naravoslovni muzej), muzej voščenih lutk ... London smo si ogledali tudi z višine – nad mestom smo se popeljali v znamenitem 'London Eye'. Videti pa tudi slišati in vonjati Vikinge izpred več kot 1000 let, je bilo nekaj posebnega – to doživetje obiskovalcem priča muzej Jorvik v Yorku.«

S katerimi prevoznimi sredstvi ste potovali?

Učiteljica Andreja: »Do Ljubljane smo potovali z vlakom, od tam do celovškega letališča pa z avtobusom. Po mirnem letu smo pristali na londonskem letališču Stansted, kjer nas je pričakal avtobus, s katerim smo premagovali kilometre po Angliji. Zelo zanimiva (in za naše prihodnje obiske Londona koristna) izkušnja pa je bila vožnja in predvsem prestopanje na londonski podzemni železnici, kjer je ob vsakem delu dneva gneča. Z Otoka pa smo se na celino vrnili pod morjem – z avtobusom vred so nas naložili na poseben vlak, ki prečka Rokavski

preliv skozi predor, imenovan Channel Tunnel. Avtobusna vožnja čez Francijo, Nemčijo in Avstrijo do Ljubljane pa je minila, kot bi mignil.«

Kakšne so prehranjevalne navade Angležev v primerjavi z našimi? Ali se razlikujejo?

Učiteljica Andreja: »V hotelih, kjer smo prenočevali, smo imeli priložnosti zajtrkovati 'po angleško': pečena jajca s slanino, fižol v omaki, pečene gobe ... in seveda obvezen čaj. Čez dan pa smo se prehranjevali v restavracijah s hitro prehrano, ki so tudi pri Angležih zelo priljubljene. Poizkusili pa smo tudi njihovo 'fast food' specialiteto fish and chips. Kaj več priložnosti za primerjavo prehranjevalnih navad pa ni bilo. No, so pa tudi Angleži veliki ljubitelji čokolade. V to smo se prepričali ob obisku njihove najbolj znane tovarne čokolade Cadbury's.«

Po čem si bodo učenci zapomnili London?

Učiteljica Andreja: »V prvi vrsti po znamenitostih. Seveda pa jim bo v lepem spominu ostala tudi vljudnost Angležev. Nikakor pa še zdaj ne moremo razumeti, kako lahko Angleži pri nekaj stopinjah čez ničlo hodijo naokrog v kratkih rokavih in brez nogavic ter ne zbolijo.«

Ali bo tudi drugo leto na voljo podobno potovanje?

Učiteljica Andreja: »Gotovo, saj potovalna agencija Twin, ki je potovanje pripravila, vsako leto organizira taka in podobna potovanja za šolarje.«

Spet sem izvedel nekaj novega. Upam, da bom naslednje leto tudi jaz med tistimi, ki bodo potovali ...

Miha Kodrič, 6. b

Gneča pred Buckinghamsko palačo ...

Stonehenge v živo ...

About the books

One way ticket

I liked the book because it is about the train and I think travelling by train is very exciting, because you never know what kind of people you will meet there. Each story of the book is different but they all have something in common – they are all happening on the train and nobody gets to their final destination.

Metka Veršič, 7. b

Sally's Phone

I liked this book because I'm just like Sally. I take my mobile everywhere. It's good book and it's very simple to understand the story. I was sad because there are only 24 pages. I want everybody to read this book. It's great!

Maja Muhič, 6. b

Cries from the heart

I think it was very interesting, but sad. I liked it because I think they are true stories. I believe that people the stories are about must be very brave to go to such dangerous places around the world.

Žan Kostanjevec, 8. a

Tom Sawyer

I think the book was great. It was very interesting and very funny. My favourite part was when Tom was in the cave. I liked this book because I like adventurous and funny stories. This was my first English book and maybe I will read some more. I understood all the words and I couldn't stop reading in the middle of the book.

Lea Gašparič, 7. b

Brez megle v glavi

S projektom Brez megle v glavi, ki ga vodi dr. Viljem Ščuka in v katerega smo vključeni že dve leti, smo prispeli šele do pol poti, kar pomeni, da bo naše druženje še trajalo do leta 2011, ko bomo mi že v srednješolskih klopeh. Smo ena izmed desetih osnovnih šol v Sloveniji, ki razvija osebnost pri mladostnikih.

Nas v teh letih zorenja res zanima lastno življenje in vztrajno iščemo pot do njega. V letih našega šolanja bomo šli skozi tisoče ur matematike, slovenščine, naravoslovja in družboslovja, nekaj ur etike, umetnosti in tehnike, ampak niti ene same ure nam ne bo nihče ponudil, kjer bi se v bistvu dotaknili sebe, lastnega zavedanja, kjer bi razvijali svojo osebnost in svoj življenjski slog. Dobro se zavedamo, da je za našo uspešno pot potrebno znanje, ampak prepričani smo, da le znanje ni dovolj za dobro »funkcioniranje« v družbi. Zato smo se odločili, da sodelujemo v tem pilotskem projektu, ki ga na naši šoli vodita Zoran Krajnc in Milan Černel. Ta projekt vključuje poleg vzpodbujanja osebnosti še utrjevanje

samozavednosti in spodbuja občutka lastne vrednosti.

V teh štirih letih bomo razvijali pet temeljnih človekovih potreb: varnost, ozaveščenost, pripadnost, smiselnost in učinkovitost. Na vsako od teh potreb izvedeta naša mentorja delavnice in razgovore. Srečujemo se enkrat na teden po dve uri.

V letošnjem šolskem letu pa smo preživeli tudi skupni vikend v ČŠOD Štrk v Spuhlji, ker smo imeli več delavnic, srečali pa smo se tudi z osnovami joge. Predvsem pa smo se veliko pogovarjali in spoznavali drug drugega, za kar nam pač v šoli enostavno zmanjka časa. Ob zaključku tega druženja pa smo povabili tudi naše starše, da sta jim naša mentorja predstavila, kaj v bistvu delamo. In pazite – vabilu so se odzvali prav vsi, zato BRAVO, NAŠI STARŠI (upamo, da ni bilo zadnjič).

No, pa tudi mi se moramo pohvaliti, saj smo najštevilčnejša skupina v Sloveniji, nas je kar 23, večina ostalih skupin pa šteje v povprečju od 10 do 15 udeležencev.

Veselim se že novih delavnic, novih skupnih vikendov in veliko novih doživetij.

Breški »brezmeglenci«

Delavnice za nadarjene učence – Cirkovce 2009

23. februarja 2009 smo se nadarjeni učenci (5.–9. r.) zjutraj zbrali pred šolo in počakali na avtobus. Po prihodu avtobusa smo se skupaj z nekaterimi učitelji odpravili v Cirkovce. Tam so nas že pričakali učenci in njihovi učitelji iz OŠ Cirkovce in OŠ Kidričevo.

Najprej smo pomalicali, nato pa smo se razdelili v skupine. Sledilo je dveurno delo v posameznih delavnicah. Vsak je lahko sodeloval v poljubni delavnici, ki smo jo morali izbrati že v prejšnjih dneh.

Učenci v vseh delavnicah smo pridno delali, udeleženci novinarske delavnice pa so nas prišli fotografirati in intervjuvat. Ko je bilo konec delavnic, smo se odpravili v telovadnico in vsaka delavnica se je na kratko predstavila. Tako je naše druženje prehajalo h koncu. Vsaka šola se je z avtobusom vrnila domov.

Jana Habjanič, 6. b

Delavnica izdelovanja ptičjih gnezdilnic ...

Zdrava šola

Od januarja do junija 2009 smo nadaljevali s programom, ki smo si ga zastavili. Pisali smo pesmice o Soncu in se ob tem zavedali tudi nevarnosti, ki jih prinaša prekomerno nastavljanje sončnim žarkom. Ob dnevu Zemlje smo očistili okolico šole. Aktivno smo se vključili v pripravo in izvedbo programa ob dnevu šole, ki je bil namenjen podpisu eko listine. Nismo pozabili na zdravi zajtrk, ki so ga pripravili učenci 6. b skupaj z učiteljico Danielo Pernat.

Ob mednarodnem dnevu Rdečega križa smo organizirali dobrodelno akcijo zbiranja oblačil, obutve in igrač. Ponovno so nas obiskali tekači svetovnega teka harmonije in plamenica je šla iz roke v roko vseh učencev in delavcev naše šole. Natečaj VODNI DETEKTIV je zanimal Jana Horvata in Aljaža Stošiča iz 5. a, ki sta raziskovala Studenčnico. Tema letošnjega natečaja je bila *Rad imam svojo reko*, namen pa je bil doseči boljše poznavanje tem, povezanih z vodo. Temu natečaju sta se pridružila še Katarina Žgeč z likovnim prispevkom in Aljaž Bojnec s

pripovedjo o reki Dravi, prav tako učenca 5. a. Rezultati natečaja še niso znani, njihova mentorica je razredničarka Simona Kornik.

Natečaja ZDRAVA ŠOLA – BOLJŠA ŠOLA so se v Klubu Zdrave šole lotili Nuša Cigula, Tjaša Cvikel, Eva Majerič iz 6. a in Miha Kodrič iz 6. b ter njihova mentorica Simona Kornik. Izdelali so poster, ki je bil poslan na Inštitut za varovanje zdravja v Ljubljano. Dobili smo že informacijo, da je bil poster naših učencev poslan v Litvo, kjer bo med 15. in 17. junijem potekala 3. evropska konferenca o promociji zdravja v šolskem okolju.

Imeli smo tudi redna srečanja tima Zdrave šole, kjer smo se skupaj predstavniki delavcev šole, učencev, staršev, zdravstva in lokalne skupnosti pogovarjali o temah, povezanih z zdravjem. Na zadnjem srečanju smo se tudi razgibali z vajami, ki jih priporočamo vsem. Več si lahko preberete tudi na spletni strani naše šole pod rubriko Zdrava šola.

No, pa začnite ... Kmalu bodo počitnice!

Simona Kornik,
vodja Zdrave šole

Breški novinarji obiskali Radio Grom

V četrtek, 14. maja 2009, smo se breški novinarji z mentorico odpravili na obisk Radia Grom, ki ima svoje prostore na Krempljevi ulici 4 na Ptuj. Sprejela in pozdravila nas je novinarka ga. Tatjana Mohorko, ki nam je med ogledom povedala marsikaj zanimivega. Razložila nam je, kako poteka delo novinarjev na radiu. Ogledali

smo si njihove delovne prostore, v studiu pa smo v živo videli, kako poteka delo radijskega napovedovalca, zanimive pa so bile tudi vse aparature, ki jih radijci uporabljajo pri svojem delu. Prijetno druženje smo zaključili še s kepico sladoleda, nato pa smo se polni novih doživetij vrnili nazaj v šolo.

Petra Krajnc

Breški novinarji v studiu Radia Grom ...

Ob 25. obletnici Društva upokojencev Breg

V četrtek, 4. junija 2009, smo učenci 4. a in b osnovne šole Breg breškim upokojencem zaigrali, zapeli in zaplesali. Sestavili smo devet točk programa. Napovedala nas je Kaja Vorih. Za njo se nam je Tomaž Emeršič predstavil s pesmijo Šmentana muha, pridružil se mu je zborček dečkov in deklic 4. a in b. Nato je zborček zapel Kekčevo pesem in Ana Horvat, ki je igrala na klavir.

S prvo plesno točko sta se predstavili Eva Kojc in Kaja Smolinger. Na klavirju je nato zaigrala

Eva Menhart. Na vrsto je prišla tudi druga plesna točka, ki sta nam jo zaplesala Ana Ekart in Žan Vučkovič. Zaplesala sta standardni ples. Za njima je na vrsto prišel Luka Nežmah, ki je zaigral na klavir. Spet se je predstavil naš zborček, ki je zapel poskočno Marko skače. Za konec je manjkalo še nekaj veselega, zato nam je Jan Veselič zaigral na frajtonarico (diatonično harmoniko), zborček pa je zraven veselo zapel.

Breškim upokojencem smo polepšali dan z igranjem veselih pesmi in s plesi (modernimi in standardnimi). Najbolj všeč mi je bila plesna točka Ane Ekart in Žana Vučkoviča.

Nikita Grandl Meznarič, 4. a

Ekскурzija 4. razreda

Učenci 4. razreda smo ob 8.30 uri odšli na ekskurzijo v Šempeter. Izpred OŠ Breg smo se odpeljali z avtobusom. Ko smo prišli v Šempeter, smo najprej imeli malico, nato pa smo si ogledali rimsko nekropolo. Videli smo veliko spomenikov iz rimskih časov. Po ogledu smo se odpeljali do gozda, kjer je šofer parkiral naš avtobus. Do jame Pekel smo se odpravili peš. Najprej smo imeli nekaj časa za igranje, nato pa smo se odpravili na ogled jame. V jami je bilo

hladno, zato smo s seboj imeli toplejša oblačila. Kraška jame je stara več kot 3 milijone let. Videli smo kamene podobe žab, kače, dinozavrove noge, blejski grad.

Jama Pekel je znana po svojem vhodu, saj je narava v skale vklesala hudiča, ki mu pravijo peklenšček. Iz jame smo prišli 42 metrov nad vhodom. Spodaj smo si nato lahko kupili sladoled.

Čas je že bil, zato smo se vrnili v šolo. Vsi smo bili zelo zadovoljni z izletom.

Jure Satler, 4. a

Dnevniški zapis – tretješolci v domu Štrk

Četrtek, 19. marca 2009

Z avtobusom smo se odpeljali v Štrk. Ko smo prispeli, sem bil zelo presenečen. Sobe so imele smešna imena, na primer Toplice, Princeska in dvor, Akvarij, Terarij in Sneženi vrt. Čakala nas je malica. Nato smo šli v gozd. Tam smo videli kameno sol. Nabirali smo različne vrste listov. Na poti je začelo snežiti. Ko smo končali s poukom, smo imeli večerjo. Po večerji smo se lepo oblekli, ker smo imeli spoznavni večer.

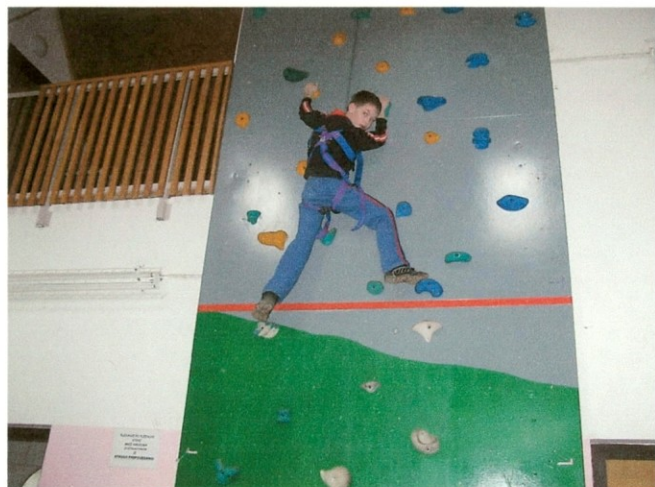
Spoznali smo učence iz OŠ Kuzma. Potem smo imeli disko. Spat smo šli ob desetih.

Petek, 20. marca 2009

Ko smo se zbudili, smo se oblekli in pospravili postelje. Malo smo se še igrali, nato pa je sledilo razgibavanje. Potem smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo se učili delati vozle. Naučili smo se, kako se naredi kavbojski, ambulantni, mornarski in osmični vozle. Plezali smo tudi po plezalni steni. Po kosilu je prišel po nas avtobus in nas odpeljal do šole.

Luka Zajšek, 3. a

Dom Štrk in tretješolci v sliki

Dom Ajda – življenje v naravi za šestošolce

Breški šestošolci so se v ponedeljek, 18. maja 2009, odpravili v življenje v naravi, in sicer so pet dni preživali v ČŠOD Ajda, ki leži na razglednem pobočju Libeliške gore (občina Dravograd). Spremljali sta jih učiteljici Petra Krajnc in Saška Bračič.

Takoj po prihodu so se učenci nastanili po sobah z zanimivimi imeni, nato pa so se seznanili še s hišnim redom. Ves teden so potekale različne učne vsebine, ki so jih vodili učitelji Rajko, Dušan, Jasmina in Milena. Učenci so se že v ponedeljek »izgubili v naravi«, pri tem pa so spoznavali bližnjo okolico, skozi gozd so se odpravili vse do slovensko-avstrijske meje. Torek je bil namenjen »ostremu očesu in mirni roki«, saj so se učenci preizkusili v streljanju z navadnim lokom. Nato je sledila še ena preizkušnja, predvsem premagovanja strahu pred

višino – športno plezanje po zunanji umetni steni. Popoldne so učenci preživali v gozdu, kjer so ugotavljali čistost zraka. Sreda je bila namenjena naravoslovno-etnološki učni poti Velika uharica in kmečkemu življenju na Koroškem – učenci so se peš sprehodili vse do bližnje vasi Libeliče, kjer so si ogledali muzej, staro črno kuhinjo in 800 let staro kostnico. Prav gotovo pa je bil najbolj zanimiv dan četrtek – dan za kanuizem na Dravi. Marsikomu se je v spomin vtisnila tudi priprava malice na odprtem ognju. Petek so učenci izkoristili še za proučevanje življenja v bližnji mlaki.

Dnevi so res hitro minevali, saj se je dogajalo veliko zanimivih stvari. Učenci so prosti čas izkoristili predvsem za športne aktivnosti – namizni tenis, nogomet, košarko in odbojko. Predvsem pa so se spletle nove prijateljske vezi s petošolci iz OŠ Veržej, ki so v tistem času ravno tako bivali v Ajdi.

Petra Krajnc

Šestošolci v življenju v naravi v sliki

Življenje v čudoviti naravi

»Človek, ki je slep za lepoto narave, je izgubil polovico volje do življenja.« (Baden Powell)

18. 5. 2009 smo učenci 8. razreda odšli v ČŠOD Trilobit v Javorniškem rovtu nad Jesenicami. Dom leži med vrhoma Karavank Golico in Stolom na nadmorski višini 961 m ob prijetnem jezeru in ves obdan s smrekami. Ravno v tistem času pa so okrog in okrog cvetele tudi narcise, ki so značilne za tisto področje.

Z nami sta se odpravila naš razrednik Milan Černel in učitelj glasbe Oliver Buček, dom pa smo delili tudi z osmošolci iz Ivanjkovcev, ki so nam ostali v lepem spominu. Prvi dan smo se samo plaho opazovali, potem je hitro stekla beseda, zadnji dan pa tudi kakšna solza.

Marsikaj smo počeli, vozili smo se s kanuji po jezeru, plezali, streljali z lokom, s kladivi iskali fosile, kurili taborni ogenj, proučevali drevesne vrste in podrast, lovili ribe, predvsem pa se podajali na pohode, kjer smo lahko opazovali čudovito naravo. Povzpeli smo se tudi na goro, katere vrh je bil na 1600 m nadmorske višine. Zadnji dan pa smo se pomerili v trilobitlonu, ki je bil sestavljen iz teka, veslanja, prve pomoči in metov žoge na koš.

Tudi v prostem času smo bili aktivni, eni so igrali košarko, drugi nogomet, nekateri so se naučili žonglirati, drugi voziti z monociklom, tretji so lovili ravnotežje pri hoji po vrvi, posamezniki pa so tudi lenarili.

Skupaj z našim razrednikom pa smo si privoščili tudi rahlo avanturico. Že prvi dan bi se vsi najraje hladili v jezeru, vendar nam niso dovolili, saj je bila temperatura vode v njem le 6 °C. Ampak razrednik nam je obljubil, da se bo to zgodilo v četrtek in držal je obljubo, skupaj z nekaterimi pogumneži se je namakal v ledeno hladnem jezeru.

Hitro je prišel petek in že smo se odpravili domov, vendar smo še se ustavili v Ljubljani, kjer smo si naše želodce še malo »nezdravo« napolnili.

Pot tja in nazaj je bila tudi svojevrstno doživetje, saj se mnogi izmed nas že dolgo niso vozili z vlakom.

Na naše krasne – skupne dni nas vežejo nova prijateljstva z učenci in učenkami iz Ivanjkovcev, predvsem pa je v tem petdnevnem bivanju nastalo veliko fotografij (več kot 2000), ob katerih se bomo radi spominjali teh nepozabnih dni – nekateri so pač bili »dežurni fotografi«.

Učenke in učenci 8. a-razreda

Travniki narcis

Breški avanturisti ...

Pred Avstrijo, za nami Triglav ...

Zadnji dan pouka – z Glasbeno pravljico v počitnice

Šolsko leto 2008/2009 so učenci prve triade tudi letos zaključili na poseben način. V torek, 23. junija, so v telovadnico šole povabili starše, delavce šole in ostale goste, da bi jim predstavili svojo Glasbeno pravljico, ki je bila polna petja, glasbe, kostumov in plesa. Rdeča nit prireditve je bil majhen murenček, še zadnji na travniku, ki bi

se rad naučil črikati, kar mu seveda s pomočjo ostalih živali, ki jih sreča, tudi uspe. Za konec pa je vsem lepe počitnice zaželel še g. ravnatelj Milan Fakin.

Sicer pa so se učenci s svojo Glasbeno pravljico predstavili še enkrat – naslednji dan so zapeli in zaplesali še ostalim učencem breške šole in jih tako pospremili v brezskrbne počitniške dni.

Petra Krajnc

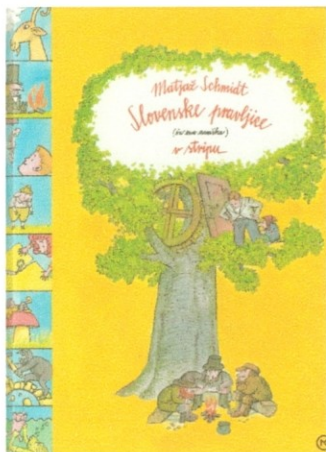
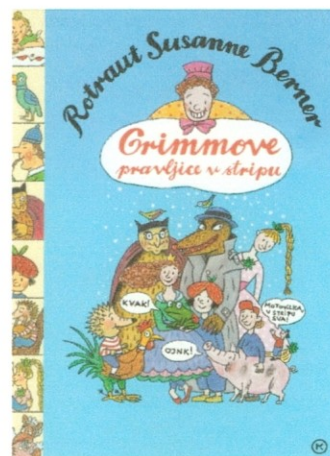

Počitniško branje

Počitnice so čas, ko lahko pozabimo na natrpan urnik, številne obveznosti, naporno učenje in si odpočijemo, počnemo stvari, ki nas veselijo, doživimo kakšno pustolovščino in seveda je vse še lepše, če smo v dobri družbi. In takšni so tudi tokratni predlogi za počitniško branje: izbrala sem štiri zabavne, napete, a hkrati lahkotne knjige, za katere sem prepričana, da vam bodo odlična družba v počitniških dneh. Tistim, ki knjig ne marate preveč, naj prišepnem, da gre za posebne knjige, saj prav na vsaki piše »strip«.

Rotraut Susanne Berner: Grimmove pravljice v stripu

Otroci potrebujejo pravljice in obožujejo stripe. Avtorica je v tej slikanici zbrala osem klasičnih pravljic bratov Grimm in v obliki stripa približala njihov starodavni čar današnjim otrokom. Tako lahko v novi preobleki doživite pravljice Žabji kralj, Gospa Pehta, Motovilka, Jorinda & Joringel, Presrečni Anže, Janček Ježek in Rdeča kapica.

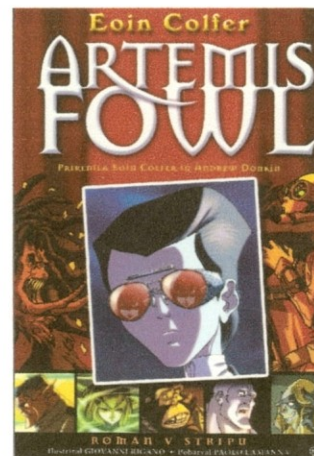
Matjaž Schmidt: Slovenske pravljice (in ena nemška) v stripu

Znani slovenski ilustrator, ki se je že večkrat poskusil tudi v risanju stripov za otroke, je tokrat izbral in mojstrsko priredil 17 slovenskih in eno nemško pravljico ter jih narisal v obliki stripov. Branje je primerno za mlajše kot tudi starejše bralce, ki se želijo od srca nasmejati in iz pravljic izluščiti tudi kako življenjsko modrost.

Eoin Colfer: Artemis Fowl

Zgodbe o Artemisu Fowlu, 12-letnem geniju, smo v več knjigah lahko brali že pred leti. Tokrat je avtor zgodbo o Artemisu, ki namerava ugrabiti vilinca in zanj zahtevati odkupnino, s katero bi njegova družina spet obogatela, priredil v roman v stripu.

Pravijo, da slika pove več kot tisoč besed. Odprite torej knjigo in se pripravite, da vas odpihne v pustolovščino, kakršne še niste doživeli.

Jeremy Strong: Brihta: Nenavadno življenje zmedenega najstnika

Če se vam zdi, da je vaše življenje naporno in polno problemov, potem boste v Brihti gotovo našli sorodno dušo.

Delno zgodba, delno pa komični strip Brihta je pripoved o vsakdanjem življenju povprečnega in popolnoma zmedenega najstnika. Avtor se na duhovit način loteva problemov, ki so del vsakdanjika marsikaterega najstnika.

Pripravila: **Majda Forštnarič**,
knjižničarka

LITERARNI KOTIČEK

Gasilci, gasilstvo skozi čas

Mesta skozi svojo zgodovino že od nekdaj ogrožajo požari, v katerih so utrpela škodo. Kar niti ni čudno, saj so bile hiše po večini zgrajene iz lesa in slame. Mesto Ptuj je strašen požar zajel 5. 5. 1684. Razen minoritskega in dominikanskega samostana ni ostalo od Ptujca ničesar. Ogenj je divjal tri dni. Komaj si je Ptuj opomogel, že ga je leta 1705 ponovno zajel požar. Pogorel je v celoti. Ostalo je samo šest hiš.

Danes si težko predstavljamo takšne katastrofalne požare. Razumljivo je, da so meščani vseskozi razmišljali, kako se izogniti posledicam požarov, oziroma kako se braniti pred njimi. V 18. stoletju so morali lastniki hiš poskrbeti, da je bil pod njihovo streho vedno na razpolago čeber z vodo. Nočni čuvaji pa so morali paziti tudi na ogenj.

Konec 19. stoletja so se po mestih začele ustanavljati požarne obrambe, predhodnice današnjih gasilskih društev.

Danes imamo gasilska društva v vsakem mestu in skoraj v vsaki vasi. Gasilci se ločijo na prostovoljne in poklicne. Osnovni nalogi obojih sta požarna zaščita in reševanje. Gasilstvo je zelo humanitarna dejavnost. To smo še posebej spoznali lani pri nas doma. Najprej nam je hudo neurje s točo uničilo streho. Ker smo bili ravno takrat na morju, so nam gasilci začasno prekrili streho s polivinilom in nam tako zaščitili hišo še pred večjo škodo. Ker pa nesreča nikoli ne počiva, smo gasilce potrebovali še enkrat. Zagorel nam je namreč ventilator v kopalnici. Sedaj cenimo gasilce še bolj.

Na Ptujcu je postavljen spomenik svetemu Florjanu, ki bi naj mesto varoval pred požari.

Ana Ekart, 4. a
(3. mesto na literarnem natečaju Gasilske zveze Slovenije)

Pomlad

Pomlad je letni čas,
ko sonce prežene mraz.
Zadnji sneg skopni,
iz zemlje pa zvonček požene in zacveti
ter nam veselo zazvoni.

Zvončki, trobentice, vijolice,
vse polno rož cveti,
jutranja rosa v soncu se blešči
in drevje oživi.

Čebelice po zraku poplesavajo,
od cveta do cveta poletavajo,
razne rože oprašujejo
in čebelarje z medom razveseljujejo.

Ptice veselo žvrgolijo,
gnezda si gradijo,
jajca pisana valijo
in po napornih dneh sedenja
novega zaroda se veselijo.

Sonce veselo sije,
dež občasno zemljo zalije.
Ptice nam veselo žvrgolijo in rožice dišijo,
polna vaza jih je za okras,
saj pomlad je najlepši letni čas.

Tina Fakin, 8. a

Pomlad

Zunaj je toplo
in vse že cveti.
Zakaj vse cveti?
Da lepše se nam zdi?
Ne, cveti, ker je pomlad
in ker vsak bi rad bil mlad.

Pomlad je tu in vse že diši.
Čebelice letajo,
z nogami opletajo,
nikoli ne omagajo,
le druga drugi pomagajo.

Oskar Težak, 8. a

Pomladna pesem

Zelene travé, majhne travé
konstantno na soncu žare.
Hiše jih jezno gledajo,
trave pa se jim smejejo.

Avti se s stotko furajo,
mame pa sine nadirajo.
Rož'ca pred hišo cveti,
oča venomer jo pokosi.

Nekdo je poklical 112,
zato je sirena nam tulila,
saj učiteljica Meli je brez glasu bila.
Sedaj pomožni mikrofoni ima
in tiha je še bolj, kot je prej bila.

To je pomladanski začetek leta 2009.
Vseeno mi je, ako poleti ta šola zgori,
saj septembra mi na gimnaziji bodo mahali vsi.
Pomlad je prelepa, prava pesnitev,
saj rož'ce med travo pisano cveto.

Ana Sušec, 9. a

Narcisa

Listi narcise so beli in rumeni. V
višino zraste med 20 in 45 cm.
Raste na travnikih, okoli hiše, na
njivah in poljih. Večina vrst
narcis cveti spomladi, nekatere pa
v jeseni. Uporabljamo jih za
okras, saj nam polepšajo vrt in
grede okoli hiše.

Ime je dobila po lepem Narcisu,
ki se je zaljubil v svojo podobo v
globokem vrelcu in se je vrgel
vanj. Bogovi so ga spremenili v
cvetlico, ki nosi njegovo ime.

Aljaž Cvikl, 3. a

Naj o vodi poje pesem

Naj o vodi poje pesem,
naj kot voda žlobudra,
naj kot voda se blešči,
naj po vodi plava vidra,
naj se kot voda veseli.

Naj o vodi poje pesem,
naj v njej življenje mrgoli,
naj v njej veselje se rodi,
naj namoči v njej se vsak,
naj vodi ni noben enak.

Naj o vodi poje pesem,
naj z vodo smeješ se,
daj razveseli mene še
in veselje se ob njej
zmeraj znova vžge.

Naj o vodi poje pesem,
kot zrcalo je neba,
v njej odseva sonce se,
oblaki se v njej smeje,
še luna v njej cela je.

Ana Horvat, 4. a

OŠ Breg

OŠ Breg je stara ustanova,
leži na desni strani reke Drave
in je velika nadloga za otroke.

V OŠ Breg se vse vrti okrog
učenja, delanja in sedenja.
Učenci šolo obiskujejo
in v njej neradi sodelujejo.
Učitelji pa teste pišejo
in učencem ocene dajejo.

Ko pa zvonec zazvoni,
se pouk konča,
so najsrečnejši učenci dolgo spet doma.

*Živa Krajnc in
Sara Vidovič, 7. a*

Kratka pesem

Juhuhu,
počitnice so tu.
Vsi se veselimo
In na morje že hitimo.
Juhuhu,
konec šole zdaj je tu,
z veseljem,
JUHUUHU.

*Aljaž Jurgec in
Andraž Kovačič, 7. a*

Moja pesem

Moja pesem rime ima
in se z njimi poigra.

Marsikatera beseda je težavna,
a je zato vsebina zabavna.
Zaigra jo vsaka pozavna,
ker je tako pripravna.

Moja pesem ima takšne rime,
da se za njo cedijo sline.

Moja pesem je zate in zame,
da vsako jutro sonce vstane.

Ana Krajnc in Nika Jošt, 7. b

Zvonček

Zvonček ima v zemlji čebulic, iz katere rastejo koreninice. Nad zemljo ima steblo, ki ga obdajata dva suličasta lista. Na koncu stebela je cvet. Cvet je sestavljen iz treh belih cvetnih listov. Velik je približno 10 do 15 centimetrov. Je prvi znanilec pomladi. Včasih prikuka že izpod snežene odeje. Raste na vlažnih tleh in cveti spomladi. Uporabljamo ga za spomladanske šopke. Spomladi krasi naše travnike, zelenice in cvetlične gredice.

Julija Kovačič, 3. a

Moja muca **(Doživljajski spis)**

Moji muci je ime Pikica. Ima zelene oči in črno dlako. Je zelo prijazna, včasih tudi nagajiva. Nekega dne, ko sem prišla iz šole domov, je muca ležala na preprogi pred vhodnimi vrati. Bila je zelo mirna in žalostna. Vzela sem jo v naročje, da bi jo pobožala. Tudi tega se ni razveselila. Poklicala sem mamico, ker se mi je muca zdela čudna. Z mamico sva jo odpeljali k veterinarju. Ta jo je pregledal in dejal, da je zelo bolna. Zelo težko je dihala in tudi srce ji je počasneje bilo. Veterinar ji je dal injekcijo. Dejal je, da bomo morali nekaj časa počakati, da ji bo bolje. Zelo me je skrbelo, če bo sploh preživela. Čez nekaj časa je postala živahnejša in tudi srce ji je normalno bilo. Veterinar nama je dejal, da je sedaj izven življenjske nevarnosti. Dobili sva še zdravila za domov. Čez nekaj dni je bila muca že zdrava. Veselo je skakala po travi kot nekoč. Bila sem zelo vesela, da je ozdravela.

Tjaša Rajh, 4. b

Papige skobčevke

Sem velik ljubitelj živali, najbolj pa me veselijo papige. Rad imam vse papige, najbolj pa so mi srcu skobčevke, saj tako lepo žvrgolijo in pojejo. Za govor so pri tej vrsti sposobnejši samci. Tudi moj papagaj bo kmalu začel govoriti. Poznam veliko podatkov o papigah. Najpomembnejša oskrba pri papagajih so: oprema, namestitev in oskrba, ostala hrane, opis, karakter, vedenje in ostalo. Papiga je ponavadi dobrodušna, igriva in ne preveč glasna. Pomemben podatek je domovina skobčevk: notranja Avstralija.

Davorin Furek, 4. b

Kokoška

Živim v kurniku, zato nisem tako butasta, sem zelo pametna in živahna kokoš. Vsem se malo vrti, saj veste zaradi česa, vse kokoši cele dneve samo nesejo jajca in posedajo po gnezdih. Jaz pa tega pravila nočem upoštevati. Sara mi je prišla povedat, da če do nedelje ne znesem jajca, bom kurja pečenka. Bil je petek, zelo sem se ustrašila in sem divjala po dvorišču, gor, dol, gor, dol. Čez čas sem mislila, da je le šala. Nekaj časa sem bila kot prej, a je prišel Sarin dedek in mi res zagrozil. Potem sem se odločila, da bom znesla jajce in sem vztrajala, zato sem do nedelje znesla 5 jajc. Tako me niso dali v lonec. Bila sem najboljša nosilka jajc. Odločila sem se, da bom nesla jajca in upoštevala kurja pravila. A to še ni konec mojega dnevnika. Ste mislili, da sem se spremenila? Ni res, še vedno počnem iste reči kot prej, a spremenilo se je to, da nesem jajca vsak dan. No, to je vse v mojem dnevniku. Adijo!

Eva Menhart, 4. b

Jaz klovn

Pozdravljeni, moje ime je Piki, star sem 99 let. Vse svoje življenje sem smešen klovn. Nosim oblačila, ki imajo veliko barvnih pik. Na glavi nosim klobuk, ki je oranžne barve. Na vrhu pa ima črno piko. Najraje se vozim s skirojem, ki ima šest koles. Imam konja, ki je modre barve. Rad igram košarko, a le v službi. Moji najboljši prijatelji so: opica Nina, kamela Kim, slon Mavro in tiger Žamot. Skupaj zabavamo prijatelje v cirkusu. Smeh ja pol zdravja!

Tomaž Gojčič, 4. b

Jaz klovn

Če bi bila klovn, bi bila klovnesa Maja. Oblečena bi bila v smešna oblačila. Imela bi pisane hlače, posute s srčki, in rožnato bluzo, ki bi jo krasila velika pentlja. Na noge bi obula velike modre čevlje. Na glavi pa bi imela veliko lasuljo, nos bi bil rdeč in bi piskal. Zganjala bi vsemogoče norčije.

Maja Bedrač, 4. a

Horoskop za volka

Jutri bo za volka prav čuden dan, vsi se bodo vedli zelo čudno, še njegova mama bo spala do 12. ure in zamudila v službo. Vzrok za to je gotovo polna luna. Tudi volk bo zamudil v šolo. Tam bo dobil enko pri volkoslovju, štirko pri lisičini in trojko pri ježevini. Takšen bo jutri volkov dan.

Kaja Smolinger, 4. a

Horoskop za volka

Volk naj gre jutri na lov, ker bo imel veliko sreče. Ulovil bo velik plen. S plena si bo naredil ogromno solato. Čaka ga srečen dan.

Jan Veselič, 4. a

Pesem/rime

Pesem je pesem,
v njej sta veselje in žalost.
Lahko je radost
in mladost.

V pesmi so rime,
da te kar prime
in da te nekoč mine.

V njej je mama,
ki ni sama,
zraven je sin,
ki ima svoj pin.

To so take rime,
da te kar prime!
Ko si na palubi
in se ti zljubi,
da bi si zapel
in od sreče omedlel.

*Maruša Tikvič in
Nuša Vaupotič, 7. b*

Eko šola

Živimo zdravo,
to je ta pravo.

Čuvajmo okolje,
da nam bo bolje.

Na Bregu eko šola smo,
kar je zelo lepo.

Na poti do uspeha
nihče naj ne neha.

Ana Ekart, 4. a

S čim najbolj razveseliš mamo?

- Najbolj jo razveselim s pomočjo pri njenem delu.
- Najbolj jo razveselim s šopkom rož, risbico ...
- Najbolj jo razveselim z risbico, pesmijo, objemom in da ji pomagam.
- Najbolj jo razveselim takrat, ko jo objamem, ji pomagam.
- Najbolj jo razveselim s kakšno lepo malenkostjo.
- Najbolj jo razveselim s presenečenji.
- Najbolj jo razveselim, če ji nabere rožice in ji pomagam pri delu.
- Najbolj jo razveselim, ko jo objamem in zapojem.
- Najbolj jo razveselim s tem, da jo objamem, sem prijazen.
- Najbolj jo razveselim s kakšnim izdelkom, ki ga sam naredim.
- Najbolj jo razveselim, če ji pomagam.
- Ko ji ne težim.
- S tem, da sem priden.

Zakaj se mame šminkajo?

- Šminkajo se zato, da so lepše.
- Da bi bile lepe.
- Mame se šminkajo zato, da so lepše.
- Mame se šminkajo zaradi lepote.
- Mame se šminkajo zato, ker so punce.
- Mama se šminka zato, da je bolj lepa.
- Mame se šminkajo, da so še malo lepše.
- Šminkajo se zato, da so lepše, bolj izstopajo.
- Mame se šminkajo zato, da so lepše.
- Mame se šminkajo, da so lepše.
- Mame se šminkajo zato, da so bolj lepe.

Moja učiteljica

Moja učiteljica Ivanka se je vsa tri leta trudila, da bi nas naučila lepega vedenja. Uspelo ji je, da nas je naučila poslušati drug drugega. Naučila nas je brati, pisati, računati, lepo pripovedovati in še mnogo drugih stvari, ki jih bomo uporabljali skozi življenje. Včasih je bila stroga, ni popuščala, vendar pravična, zanesljiva, duhovita in zabavna. Z njo sem bila vsa leta zelo zadovoljna, ob njej sem se počutila varno, zadovoljno in zelo igrivo. Moja prva učiteljica mi bo vedno ostala v lepem spominu. Zelo jo imam rada.

Julija Kovačič, 3. a

Moj prvi kuharski poskus

Že od nekdaj imam rada morske stvari, še posebej pa morsko hrano. Zato sem se odločila, da pripravim lignje. Mamico sem večkrat opazovala pri delu, zato mi je bil postopek znan. Lignje sem najprej narezala na tanke kolobarje, ki sem jih založila na suho sarvieto, od tam pa v moko. Še pred tem sem razžvrkljala jajce. Lignje sem na koncu dala v razžvrkljano jajce in s tem je bilo moje delo končano. Mamica jih je samo spekla v vročem olju in odlično kosilo je bilo pripravljeno. Največ dela je bilo z umivanjem rok, ki so bile lepljive od moke in jajc.

Ana Ekart, 4. a

Kuharska pesem

Včeraj smo rekli,
da bomo pekli:
neko sladico – odlično potico,
čokoladno rulado – z marmelado
kremne rezine ali vroče maline,
same dobrote, orehove piškote.
Zdaj se mi že cedijo sline,
še posebej, ko pomislim na maline.
Vabim vas na te izvrstne jedi,
žal vam bo, če ne boste prišli.

Ana Ekart, 4. a

Protideževna juha

Že tri dni je deževalo. Bilo mi je dolgčas, gledal sem skozi okno in se praskal tam, kjer me ni srbelo. Prebral sem že vse knjige in porisal ves papir. Mislil sem, kaj bi delal in se spomnil, da imam recept za protideževno juho. Našel sem recept in v njem je pisalo:

Sestavine:

- voda,
- stare palačinke,
- sedem jajc,
- klobasa,
- vreča moke,
- pet banan,
- kozarec korenčkove marmelade,
- šest kosti.

Vse sestavine stresite v lonec, dodajte vodo in juho skuhajte. In tedaj je iz juhe zasmrdeło, nekaj trenutkov kasneje je zasmrdeło prav do oblakov. Nekajkrat je še zasmrdeło, kot da bi oblaki kašljali ali kihali, nato pa so pobegnili neznano kam in prikazalo se je sonce.

Boris Žibrat, 4. b

Recept za zdravilo proti dolgčas

Sestavine:

- en sladoled,
- pet kumaric,
- osem paradižnikov,
- dve žlici popra,
- enajst žlic blata,
- tri žlice vode.

Pripomočki:

- ena žlica,
- ena velika posoda,
- en kozarec.

Priprava:

V veliko posodo damo en sladoled in počakamo, da se sladoled stopi. Sladoledu dodamo pet kumaric, osem paradižnikov, dve žlici popra, enajst žlic blata in tri žlice vode. Vse skupaj premešamo in nalijemo v kozarec, ter popijemo. Upam, da vam ne bo več dolgčas.

DOBER TEK!

Eva Tikvič, 4. b

Naredili smo vozilo s pogonom na gumo

Naprej smo si pripravili samo tisto, kar smo potrebovali. Nato smo si zelo dobro prebrali navodila. Toda brali smo jih tudi sproti. Najprej smo izrezali trikotnike. V štiri trikotnike smo naredili luknje. Nato smo z mekol lepilom pričeli zlepljati trikotnike na robove deščic. Ko smo to naredili, smo skozi luknje na trikotnikih dali os. Potem smo na osi pritrdili kolesa. Ko so bila kolesa dovolj pritrjena, smo privezali še gumico. Počakali smo, da dokončajo še drugi in vozilo smo preizkusili. Učiteljica je vozilo pregledala in ga ocenila. Če pa je kateremu vozilo peljalo na stran, smo to ugotovili in popravili. Zelo zabavno je bilo izdelati vozilo s pogonom na gumo.

Kaja Vorih, 4. a

Ž-zgodba

Žlobudrava žirafa Žunka, živčni želodek Žožek, žaljiva žaba Žuža, živahne žuželke, žalostna žolna Žveglja, živahen zrebek Žanko in zlehtna želva Željka so žvečili žvepljeno žafranove železne žvečilne in želodci so jim žareli, žuboreli in žlobudrali.

Luka Nežmah, 4. a

Ž-zgodba

Živeli so žolna, žaba, žirafa in želva. Žolna je nabirala žuželke izpod lubja. Žaba je v mlaki lovila muhe. Žirafa je v živalskem vrtu jedla listje z dreves. Želva pa je žolni, žabi in žirafi povedala, da je videla zelo, zelo čudnega želvaka Žana. Žolna, žaba in žirafa so bile začudene. Nekega dne pa je želva videla želvaka Žana z želvo Željko. Želva je postala žalostna. Prijateljice žolna, žaba in žirafa so jo potolažile. Nekega dne je želva ugotovila, da se je življenje spremenilo in ni več tako žalostna, postala je celo zelo živahna.

Luka Nežmah, 4. a

Z/Ž-zgodba

Ždravo, žlata moja žrebiča Žana, ali prideš danes na žabavo v žabavišni park? Če ne boš prišla, bo v mojem srcu šama žalost. Žavriškal bom in še žavrtel, ko te bom žagledal. Ti si moja žveždiča, ki šveti na nebu. Žaprosil bi te, da poštaneš moja žena.

Tvoj žrebec Žiga

Ana Ekart, 4. a

Zdravnik in žabec Žak

Žabec Žak je imel žabjo bolezen. Po žabofonu je poklical žabjega zdravnika.

Pogovor je začel žabec Žak. Govoril je: »Dobil sem žabjo bolezen. Prosim, če mi lahko odgovorite.« Odgovoril mu je: »Seveda vam lahko pomagam. Ste že dobili zdravila zigosom? Če ga še niste, si ga takoj kupite v lekarni. Samo nekaj še, recepta ne rabite.«

Potem sta se poslovila.

Tomaž Emeršič, 4. a

Na šolskem dvorišču stoji koš, zraven pa gnezdi kos. Za košem je zrasla roza roža. Miš ji je podelila nagrado za mir. Za nagrado je dobila koč s prečudovito koko. Po potoku je do njene hiše priplavala sipa. Ko jo je videla skozi šipo, je bila presenečena. Še dolgo sta živeli skupaj.

Kaja Smolingert, 4. a

Bivališče v prihodnosti

S časovnim strojem sem odpotovala v daljno prihodnost. Prišla sem v naše naselje in pričela opazovati hiše.

Vse hiše so zgrajene iz materiala, imenovanega zidakišta. Zanj je značilno, da pozimi varuje pred mrazom, poleti pa pred vročino. V hiši je zato vedno enaka temperatura, čeprav nima ne ogrevanja in ne hlajenja. Nobena hiša ni imela dimnika. Streha je pomična, kar pride zelo prav, ko posije sonce. Sredi dnevnice si lahko na ležalniku in se sončiš. V kuhinji je poseben aparat, na katerem so narisane različne jedi. Jed si samo izbereš, pritisneš na gumb in je v nekaj sekundah pripravljena. Ko je zazvonil aparat, sem se zbudila in ugotovila, da je zazvonila moja budilka.

Ana Ekart, 4. a

Potovanje na Sonce

Ko je bila Tjaša najstnica, je rada raziskovala po kleti. Nekega dne je v skritem kotičku našla vesoljsko ladjo. Hitro je to sporočila Marku, ki je bil njen najboljši prijatelj. Odločila sta se, da bosta odšla na Sonce.

Naslednji dan sta se zmenila, kdaj bosta odpotovala. Čez dva dni sta se zjutraj zbudila in vzela stvari, ki sta jih imela pripravljene za odhod. Odšla sta na ladjo in tam sta našla navodila, kako leteti. Ko sta jih prebrala, sta odletela in pritisnila gumb za nevidnost.

Ko sta letela mimo Venere, sta pogledala nazaj na Zemljo. Videla sta, kako je lepa. Vendar sta se zavedala, da sta starejša za štiri leta. Čez šest let sta prispela do Merkurja. Tam jima je bilo zelo vroče in Zemlje nista videla več. Nista se ustavljala, ker sta vedela, da se vedno bolj bližata Soncu.

Ko sta prišla na Sonce, je minilo dvajset let od njunega zadnjega stika z Zemljo. Ob pristanku sta videla majhna svetleča bitja. Z njimi sta se spoprijateljila in izvedela, da govorijo slovensko. Tako sta tudi izvedela, da so Sončevci.

Ko sta dobro raziskala Sonce, sta Tjaša in Marko ugotovila, da sta edina človeka na njem. Nista bila več le prijatelja, ampak tudi partnerja. Zelo sta se navezala na Sončevce, zato se jima je bilo težko posloviti od njih.

Čez pet let sta zapustila Sonce in med dvajsetletnim potovanjem sta dobila otroka. Ime jima je bilo Ksenia in Tomaž. Ko sta prišla nazaj na Zemljo, sta bila stara 60 let, njuni otroci pa 19. Ladjo so potopili na dno oceana. Vsi so nato srečno živeli do konca svojih dni.

Barbara Leskovar in Lea Gašparič, 7. b

»Če človek če preveč imet'«

V davnih časih je v naših krajih živel oče, ki je imel sina. Oče je že bil zelo star in betežen. Sin pa je bil mlad, vendar zelo len. Oče ni sina mogel prepričati, da je za preživetje potrebno delati. Nekega dne se je oče silno slabo počutil, zato je poklical k sebi sina in mu rekel: »Sin moj, danes se počutim zelo slabo, vzemi štenjak in pojdi v grapo po vodo. Prinesi mi tisto izpod velike hruške, tista me bo gotovo pozdravila. Vendar jo prinesi čim prej.«

Sin je ubogal očeta in šel v grapo po vodo, vendar si je mislil: »Le zakaj bi ta voda izpod te velike hruške imela takšno moč? Saj imam čas, bom jo že prinesel.« Ker je mislil, da ima čas, se je ulegel na travnik, opazoval je nebo in ptice in ker je postal utrujen, je zaspal. Po nekaj urah se je zbudil in se spomnil, da mora po vodo za očeta. Ko je prišel z vodo domov, je na špampetu ležal mrtev oče. Tako je sin ostal sam in ni vedel, kako bi preživel. Oče je sinu zapustil dva zlatnika. Shranjena sta bila na skledniku v majhni posodi. Sin je vzel zlatnika, vendar sta mu po nerodnosti padla v štenjak z vodo, ki jo je prinesel očetu. Vendar glej, v tistem hipu so se v vodi zalesketali štirje zlatniki. Sin je spoznal, da lahko obogati. Pohlep ga je pripeljal tako daleč, da je izpraznil vso vodo izpod hruške in pridobil veliko zlatnikov. Kmalu se je o njegovem bogastvu razvedelo daleč naokrog. Neke noči so se v njegovo hišo pritihotapili razbojniki. Fanta so prestrašili in mu ukradli vse zlatnike. Tako je fant ostal brez vseh zlatnikov in spoznal, da če je bogastvo na lahek način pridobljeno, je tako tudi izgubljeno. S culo v roki je odšel do čevljarskega mojstra. Postal je njegov pomočnik in po čevljarjevi smrti je postal dober čevljar, znan daleč naokrog. Ker je bil tako marljiv in požrtvovalen, je vedel, da bi bil njegov oče ponosen nanj.

Anja Kamenšek, 4. b

Vodna dežela

Vodna dežela je bila dežela vil. Najbolj znana je bila Zlata vila, ona je bila njihova kraljica. Vsi so jo spoštovali in imeli radi. Bila je visoka, suha in imela je dolge zlate lase. Otroci v tej deželi so imeli krila, dokler jim pri devetih ali desetih letih niso odpadla, takrat so postali odrasli. Kot lahko izveste iz naslova, je tukaj bilo veliko vode. Bila so jezera, morja, reke, potoki. Vile in vilinci so najraje smučali na vodi. To so storili tako, da so na morsko želvo, ki je bila velika okrog en kilometer, zavezali vrv. Za vrv se je držala vila, ki je imela lesene smuči. Želva jo je počasi vlekla od enega kraja do drugega. Tukaj so imeli veliko živali: belia – veverica, mana – mačka, dia – pes, popo – papagaj in še marsikatero druge. No, pa se vrnimo k Zlati vili. Imela je sedem hčerk. Najmlajša, Rdeča vila, je bila najbolj pametna od vseh. Znala je računati, lepo risati, šivati in še marsikaj drugega.

Nekega dne pa je sosednje kraljestvo napovedalo vojno. Rdeča vila se je zelo prestrašila. Vedela je, da proti tistemu kraljestvu nimajo možnosti brez mističnih moči, ki jih je imela le ona. Znala se je boriti, a ne tako, da bi premagala sosednje kraljestvo. Bilo jo je strah, a ne tako, da se ne bi borila. Odločila se je, da bo poskusila. Vsaki sestri je dala del svojih mističnih moči, nekaj pa jih je obdržala zase. Mislila si je, da bo s sestrami lažje. Napadle so jih opolnoči. Najstarejša, Modra vila, je ostala v svoji sobi, ni se ji zdelo pomembno iti s sestrami. Med tem ko so se one borile, je Modra vila poležavala in mislila na svojega zaročenca, Zelenega vilineca.

Rdeča vila in sestre so se med tem plazile po kraljestvu in iskale sovražnike. Namesto njih so zagledale Zelenega vilineca. Povedal jim je, da se je ravno zbudil in zaslišal ropotanje, zato se je odpravil navzdol, a ni videl ničesar. Rdeča vila je predlagala, da gredo pogledat v vinsko klet. Ko so prispeli, je Zeleni vilinec na dan privlekel meč. Povedal jim je, da je pravzaprav on tisti, ki je predlagal vojno, ker je upal, da bodo ubili Modro vilo in se mu ne bo treba poročiti z njo. V poroko sta ga res prisilila starša, a samo zato, ker sta mislila, da mu bosta naredila uslugo. Vsi v kraljestvu so mislili, da sta Modra vila in on zaljubljena, a temu zgleda ni bilo tako. Rdeča vila se je zelo dobro mečevala. Vzela je svoj meč in že čez minuto izbila meč iz rok Zelenega vilineca. Ta se je prestrašil in zbežal. Vile so pohitele iz kleti, saj so vedele, da je Zeleni vilinec poklical stražo. Odšle so k svojemu očetu, da bi jim pomagal. Oče ni mogel verjeti, česa je sposoben Zeleni vilinec. V tem trenutku je v sobano prihitela Modra vila. Povedala jim je, da je izvedela, kaj je storil njen zaročenec. Rdeči vili se je zasmilila. Povabila jo je na vrt, da se pogovorita. A njeni sestri to ni bilo po godu. Odgovorila ji je, da če ga že morajo premagati, bodo to storili zdaj in z njo na čelu. Kot naročeno je v sobano planil Zeleni vilinec, za njim pa cela vrsta stražarjev. Modra vila je izza pasu potegnila meč. Skočila je naprej, za njo pa prav tako še druge vile. Ni trajalo več kot deset minut in stražarji so bili na tleh. Ostal je le še Zeleni vilinec, nad katerega je Modra vila priklicala urok, ki ga je zaprl za vse večne čase. Iz ječe ga lahko reši le tisti, ki je ta urok ustvaril, a Modra vila je prisegla, da ga ne bo osvobodila.

Vile so našemu svetu pravile Minljivi svet. Vanj je lahko vstopila le Rumena vila, bila je ravno nekje na sredini v družini. Zlata vila jo je nekoč poslala po insemort, tako se je reklo železu, ki je bilo za vile in vilince usodno. Zlata vila ji je skrbno naročila, da si naj okoli rok zavije krpo, preden pobere železo. Rumena vila je že čez en dan odšla v Minljivi svet. Tam pa je čisto po naključju zagledala prečudovitega dečka. Z njim se je malo pogovorila, potem pa ga je zgrabila za roko in skupaj z njim odpotovala v Vodno deželo. Tam sta nekaj časa živela skupaj, potem pa sta se odločila, da se poročita. Poroka je bila v svečani podvodni cerkvi. Vse sestre so bile ponosne na Rumeno vilo. Že čez mesec dni sta dobila male viličke. Vsem so se zdeli zelo smešni, ko so takole letali z njihovimi majhnimi krili. Rumena vila in njen mož sta bila zelo srečna.

Katarina Žgeč, 5. a

Moja Indija Koromandija

V starih časih so živeli ljudje: ženske iz čipsa, otroci iz smokijev in moški iz čoko smokijev. Moški so včasih pojedli košček žensk, ženske košček moških, otroci so pojedli skoraj polovico moških in žensk. Vseeno jim je bilo, koliko so jih pojedli, saj so se rane v trenutku zacelile.

Iz čipsa so bili tudi templji, gradovi, avtomobili, kot na primer Suzuki, De-dion bouton, Daimler Benz in tako naprej.

Iz smokijev so bili še mize in stoli, kmetije, kakci, preproge, flomastri, peresnice, steklenice in plastenke.

Iz čoko smokijev pa skoraj vse ostalo: tla, omare, železo, kovina, škarje, svinčniki, barvice, pivo in okna. Hiše so bile iz barvic, splavi iz piškotov. Banana split so imeli za čoln, semaforji so bili iz ravnih, jopice iz cvetlic, postelje iz trave, mize iz betona, svinčniki iz marmelade in čoko piškota. Tudi trobentice so bile iz marmelade. Ladje so bile iz jabolč, dežniki iz banane, voda pa je bila čokoladna. V vodi so živele ribe, kiti, morski psi in kiti orke – vsi iz čokolade. Torbe so izdelovali iz vode, zato so se vsi zvezki, ki so bili iz sladoleda, stalili in premočili. Obleke so bile iz zlata in srebra, strehe hiš zlate in vseh mogočih barv: zelene, modre, turkizne, bele, oranžne, vijolične, rožnate, rumene, sive, rjave in črne. Vse je bilo prečudno. Tudi nalivna peresa so bila iz lesa. Vse je bilo staro osem tisoč let. Brisalci so bili iz belega marmorja, rože iz stekla. Tudi omara je lahko bila na primer iz stekla in češenj, časopis iz sira, koledar iz čokoladnih kroglic ... Ljudje so se obnašali enako kot mi. Ure so bile lesene, bilo je vedno ob petih. Električna je bila modro-zelena in je ni nikoli zmanjkalo. Ko bi prišel v to deželo, bi videl, da je to bogata dežela in da si tudi sam bogat. Vendar nihče ni vedel, kje je ta dežela. Recimo, da si prišel tja, prerezal si kaktus, iz njega je priteklo mleko, iz drevesa pa je pritekla vroča čokolada. Če si jo popil, si začel plesati in plesati, dokler nisi rekel stop. Moral si plesati vsaj minutko. Če pa si popil mleko, zelo užitno, pa si se počutil tako močnega, da bi lahko premagal ducat zlobnih pošasti.

Živali, kot so bober, mačka, pes, srna, jelen, krt, jež, lisica, veverica itd., so bili iz papirja. Formule so bile iz prazenega krompirja, polenta iz dunajskega zrezka. Kasete si dal v televizijo, ki je bila iz volne. Kipi in kuliji so bili iz elektrike, radio iz mulja in blata, korenje iz sladkorja in cvetličnega medu, med pa iz stisnjene limone.

Imeli so rezervat, v katerem so bili ljudje, živali in rastline, ampak vsi so bili mutirani. Ljudje so bili oblečeni kot v kameni dobi. Imeli so zelene oči, ženske so imele gor in dol špičaste modre lase. Trdo so delali. Živali so bile na osmih nogah kot pajek, ki je bil gromozanski – za tri leve – z žareče rdečimi očmi. Rastline so bile napadalne.

Nekoč je prišla v rezervat čarovnica. Bila je stara in grda. Imela je naguban nos, metlo kot vse čarovnice in temno rjave oči. Ovita je bila v črno-vijolično ogrinjalo, na glavi pa je nosila klobuk. Napadla je ljudi. To so se razbežali! Čarovnica je izgovorila čarovniške besede, naredila velikansko kroglo iz ognja in jo izstrelila naravnost v rezervat. V rezervatu je nastala velikanska luknja. Vsi vaščani so se bali, da ne bi uničila njihove vasi. Pa je prišel v vas nek človek, ki je znal peči najslajše slaščice. Spekel je torto in jo ponudil čarovnici. Ta se mu je hvaležno zahvalila in odšla. Vaščani so bili tako veseli, da so še sami spekli slastno torto. Še dobro, da so imeli ušesa, kajti drugače se ne bi mogli nasmejati do ušes, pa še slišali ne bi. Pek, ki je spekel torto, je tako osrečil kralja, da ga je imenoval za vladarja. In tako je pek postal slaven. Mutirane živali je spreletel vonj po sladici in ko so jo povohale, so se spremenile v normalne živali. Pajek je postal majhen, živali so dobile toliko nog in rok, kot jih imajo danes. Levi so začeli iskati plen, vendar ne več ljudi. Rastline so postale naravnih barv in niso bile več tako napadalne kakor prej. Rastlinojedke niso napadale ljudi, ampak le rastline. Ljudje so dobili lase normalnih barv in oblik, tudi oblačiti so se začeli podobno kot mi. Nekatere rastline so bile naelektrene in modre barve, prav takšen je bil tudi evkaliptus, nekatere rože in trava iz vulkanskega pepela, ciprese pa so bile iz stekla in ledu.

LITERARNI KOTIČEK

Nekoč se je pripetilo, da je nekdo v rezervatu zelo zbolel. Nihče mu ni znal pomagati, raznoraznih zdravil, kot jih poznamo danes, pa ni bilo. Iz nekega kraja je prišla najboljša zdravnica in bolnika v minutki pozdravila. Kralj je bil spet tako srečen, da je zdravnico imenoval za kraljico, ki se je poročila s pekom, ki je bil vladar, in skupaj sta zavladata.

Jaša Stošič, 3. a

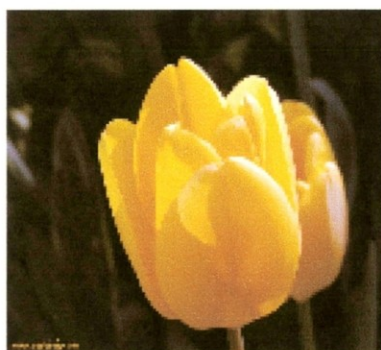
REBUS

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1 2 3 4

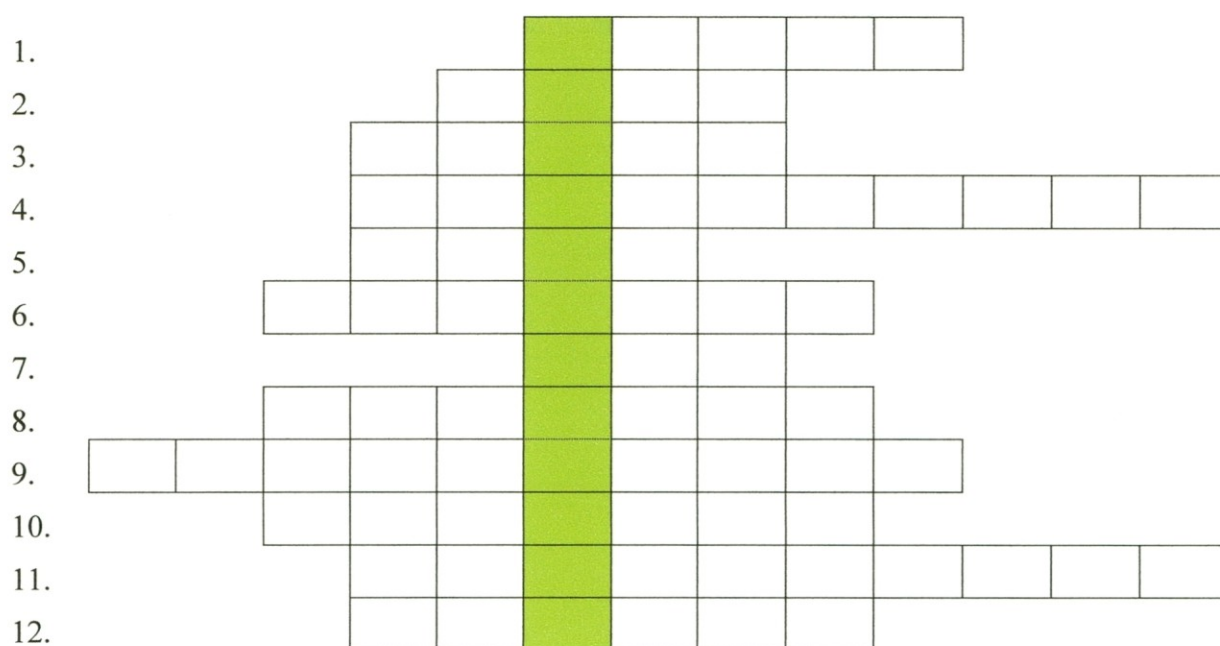
1 2 3 4 5 6 7

1 2 3 4 5 6 7

Rešitev: _ _ _ _ _

Valentina Tement in Ines Osterc, 6. b

1. Žival, ki vidi tudi ponoči.
2. Najpogostejše končno ločilo.
3. V angleščini ima ta beseda dva pomena, LETTER kot črka in ...
4. Človek, ki zbira papirnati in kovinski denar.
5. Kratica za center šolskih in občinskih dejavnosti.
6. Zelo znana telenovela, ki je še posebej priljubljena pri »mladih upornikih«.
7. Likovno delo, ki ga je ustvaril kipar.
8. Velik prostor, ki se širi v neskončnost in v katerem so nebesna telesa.
9. Roža, ki ji pravimo tudi »velika marjetica«.
10. Zelo znana pevka, ki ne kaže, da je stara petdeset let (letos poleti prihaja v Ljubljano).
11. Živali, ki so podobne vejicam (imamo jih tudi v naši naravoslovni učilnici).
12. Človeka, ki že od rojstva skrbita zate.

(Pešitev: Mi smo elko šola)

Urška Cafuta, 6. b

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKA IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

V 1. številki Utrinkov je v naše uredništvo prišla le ena rešitev nagradne križanke. Pravilno geslo se je glasil PUSTOVANJE, poslal pa nam ga je **Jure Fakin** iz **5. a-razreda**. Nagrajenca smo obiskali zadnji dan pouka, mu čestitali in izročili simbolično darilo.

Jure, iskrene čestitke!

Oče trgovec preverja sinovo matematično znanje.

"Izračunaj tole matematično nalogo: Naša prodajalna je deset metrov široka, dvanajst metrov dolga in šest metrov visoka. Koliko je star naš pomočnik?"

Sin računa, razmišlja in izgine ter se čez nekaj časa vrne.

"Že vem."

"Koliko?"

"Petintrideset let!"

"Točno! Kako si pa to izračunal?"

"Vprašal sem ga!"

Učiteljica sprašuje: "Kako se imenujejo živa bitja, ki živijo na kopnem in v morju?"

"Mornarji!" zavpije Janezek.

"Mami, danes sem v šoli dobil petico!"

"To je pa zelo lepo, Janezek. Zelo sem vesela. Kaj si bil pa vprašan?"

"Matematiko, slovenščino, zgodovino, zemljepis in gospodinjstvo!"

"Zakaj se okensko steklo ne more uporabiti za očala?" je vprašal profesor fizike.

"Zato ker je preveliko in štirioglato!" se je oglasil Jure.

Razredničarka je povedala očetu, sicer bogatemu podjetniku, da njegov sin zelo grdo piše.

"Nič hudega, saj bo imel tajnico, ko bo velik."

"Zakaj nisi napisal domače naloge?" se jezi učitelj na Janija.

"Ker je zmanjkalo elektrike!"

"In kaj si delal v temi?"

"Gledal sem televizijo!"

"Kako? Saj praviš, da ni bilo elektrike!"

"Prižgal sem svečo!"

"Ali veš, kakšna je razlika med nezrelim učencem in zrelim jabolkom?"

"Je ni! Oba padeta!"

